

15 dní od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč (srov. položku 19 Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou č. 1 zákona o soudních poplatcích). Toto usnesení následně vypravil s ohledem na výslovnou žádost zástupkyně stěžovatele na adresu stěžovatele uvedenou v kasační stížnosti (A. 509, K.). Usnesení se tímto způsobem nepodařilo doručit, přičemž z poštovní obálky je patrný záznam doručovatele, podle kterého není na uvedené adrese adresát znám. V souladu s § 50 odst. 2 věty první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v rozhodném znění (dále jen „o. s. ř.“), užitým přiměřeně podle § 64 s. ř. s., byla následně poštovní obálka s doručovaným usnesením vrácena poskytovatelem poštovních služeb Nejvyššímu správnímu soudu.

[5] Podle § 50 odst. 2 věty druhé o. s. ř. dále platí, že „[o]desílající soud doručí písemnost vyvěšením na úřední desce soudu; písemnost se považuje za doručenu desátým dnem po vyvěšení.“ Dne 15. 11. 2018 proto Nejvyšší správní soud vyvěšil usnesení ze dne 6. 11. 2018, č. j. 2 Azs 334/2018 – 27, na úřední desce soudu. Vzhledem k tomu, že desátý den vyvěšení usnesení připadl na neděli 25. 11. 2018, nastala s ohledem na ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s. fikce doručení až nejbližší následujícího pracovního dne, a sice v pondělí 26. 11. 2018. Tímto dnem tedy bylo stěžovateli usnesení vyzývající k zaplacení soudního poplatku doručeno, čímž započala svůj běh patnáctidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku. S ohledem na § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl konec lhůty k zaplacení soudního poplatku na úterý 11. 12. 2018.

[6] Nejvyšší správní soud nicméně neobdržel ve lhůtě k zaplacení soudního poplatku, ani kdykoli později, jakoukoli platbu, již by bylo lze identifikovat jako platbu soudního poplatku za předmětnou kasační stížnost. Lze tedy konstatovat, že lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula marně, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení v souladu s § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., zastavit.

[7] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud přiměřeně podle § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona), který mj. stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu